

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka v právní věci žalobkyně: N.S., státní příslušnost U., bytem ■■■, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **8. 7. 2016, č. j. MV-57320-4/SO-2016,**

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 8. 7. 2016, č. j. MV-57320-4/SO-2016, se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 2. 2016, č. j. OAM-6102/26/PP-2015. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky pro nesplnění podmínky uvedené v § 87e odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Žalobkyně namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v účelovém extenzivním výkladu zákona o pobytu cizinců, nesprávné hodnocení důkazů a porušení zásady přiměřenosti zakotvené v § 174a zákona o pobytu cizinců.

Žalobkyně především tvrdila, že správní orgány nesprávně posoudily skutkový stav

věci s ohledem na rozpory ve výpovědích manželů, které však dle žalobkyně nebyly takové, aby odůvodnily závěr o účelovosti manželství. Žalobkyně uvedla, že s manželem mají silné citové pouto, které je umocněno tím, že žalobkyně o manžela pečuje z důvodu jeho nemoci (diabetes mellitus 2. typu). Tato péče spočívá v pomoci při aplikaci injekcí a nákupu léků. Podle žalobkyně trpí její manžel poruchou paměti, proto při výpovědi nemohl shodně odpovědět na otázky týkající se okolností jejich prvního setkání nebo jiných důležitých informací ohledně jejich vztahu. Žalobkyně nepřesně odpovídala vzhledem k její špatné znalosti českého jazyka, neboť na území České republiky žije trvale teprve od roku 2015. Žalobkyně se vyjadřovala k rozporu ve výpovědích ohledně jejich seznámení, zdůraznila přitom, že ona i manžel shodně uvedli, že se seznámili v Polsku. Potvrdila, že manžel ji požádal o ruku dne 3. 3. 2015 v rekonstruovaném domě, kde spolu asi 14 dní žili. Žalobkyně před správním orgánem nevypovídala pravdu, neboť toto místo nebylo evidováno jako místo jejího pobytu, proto uvedla, že pobývala u přítelkyně Ľuby, kde byla hlášena. Další rozdíly ve výpovědích označila žalobkyně za nepatrné. K odstranění rozporů žalobkyně navrhovala provést důkaz její svědeckou výpovědí a výpovědí jejího manžela.

Žalobkyně dále rozporovala zjištěné výsledky pobytové kontroly prováděné Odborem cizinecké policie. Výsledkem bylo nezastižení manželů v místě jejich pobytu. Žalobkyně tuto skutečnost zdůvodňovala tím, že manžel žalobkyně vykonával zaměstnání v Plzni a žalobkyně chodila často pomáhat kamarádkám.

Ze všech výše uvedených důvodů žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že v posuzovaném případě jsou skutkové závěry o účelovém uzavření manželství v souladu s podklady, které měl správní orgán I. stupně k dispozici. Výsledkem šetření nebylo potvrzeno, že by manželství plnilo svoji společenskou funkci. Otázky, které správní orgán I. stupně pokládal, byly jednoznačné, konkrétní a srozumitelné. Kladené otázky se týkaly situací, které manželé společně prožili, a výsledkem měla být v zásadě shodná odpověď. Rozpory ve výpovědích žalobkyně a jejího manžela se týkaly podstatných skutečností, jejich seznámení, společného bydlení či hospodaření. Z protokolů o výpovědích nevyplývalo, že by žalobkyně nebo její manžel požadovali upřesnění otázek pro jejich nesrozumitelnost nebo složitost. Žalovaný dále zdůraznil, že pobytová kontrola nevedla k závěru, že by se manželé na uvedené adrese zdržovali. Podle žalovaného cílem uvedeného sňatku bylo získání statutu rodinného příslušníka občana České republiky žalobkyní. Žalovaný navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Z obsahu správního spisu byly zjištěny tyto pro danou věc podstatné skutečnosti:

Dne 27. 4. 2015 podala žalobkyně žádost o povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. K této žádosti žalobkyně doložila vízum platné pro Polskou republiku od roku 2014 do roku 2015, doklad o zdravotním pojištění, doklad o zajištění ubytování, fotografie, fotokopii občanského průkazu manžela žalobkyně, fotokopii cestovního pasu žalobkyně s platností od roku 2013 do roku 2023. Jako doklad o tom, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, žalobkyně předložila oddací list vydaný

Magistrátem města Liberce dne 21. 4. 2015, ze kterého vyplývá, že dne ... uzavřela žalobkyně manželství s P.Ž., nar. ■■■ v Ch..

Téhož dne správní orgán I. stupně vydal oznámení o zahájení správního řízení vedlejšímu účastníkovi řízení - manželu žalobkyně.

Dne 28. 4. 2015 správní orgán I. stupně požádal Krajské ředitelství police Libereckého kraje o pobytovou kontrolu žalobkyně s cílem zjistit, zda se žalobkyně zdržuje na adrese ■■■.

Odbor cizinecké policie ve svém sdělení ze dne 7. 5. 2015 uvedl, že pobytová kontrola byla prováděna několikrát v ranních, odpoledních i večerních hodinách a žalobkyně ani její manžel nikdy nebyli na adrese ■■■, Liberec, zastížení. Jednalo se o panelový dům, poštovní schránka byla označena jmenovkou „Ž.“, zvonek na dveřích čísla bytu ■■■ označen jmenovkou „T.“.

Dne 1. 7. 2015 správní orgán I. stupně provedl výslech žalobkyně a jejího manžela. Součástí spisového materiálu jsou protokoly z těchto výslechů a plánky ložnice, které byly nakresleny žalobkyní a jejím manželem.

Dne 10. 7. 2015 správní orgán I. stupně vyzval žalobkyni a jejího manžela, aby se seznámili s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu.

Rozhodnutím ze dne 11. 2. 2016 bylo správním orgánem I. stupně rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, neboť se žalobkyně dopustila obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území České republiky z důvodu účelově uzavřeného manželství. K tomuto závěru dospěl správní orgán I. stupně po vyhodnocení výpovědí žalobkyně a jejího manžela. Správní orgán I. stupně zdůraznil, že žalobkyně a její manžel vypovídali odlišně o okolnostech jejich seznámení, vývoji jejich vztahu po seznámení i ohledně toho, jak se po seznámení navštěvovali. Rozpory ve výpovědích byly shledány rovněž v tom, jakým jazykem mezi sebou manželé komunikují, v otázkách časového určení jejich prvního intimního styku i okamžiku žádosti o ruku. Výpovědi žalobkyně a jejího manžela se odlišují také v umístění, velikosti, vybavení a čísla bytu, ve kterém měli společně pobývat. Z výpovědí vyplynulo, že žalobkyně a její manžel neznají svoje rodinné příslušníky, ani to, ve které zemi žijí. Rozpory se objevily také v otázkách celkových příjmů a výdajů rodiny, vzdělání manželů, data jejich narození, i znalostí o jejich zdravotním stavu. Správní orgán I. stupně uvedl, že vzhledem k zásadním rozporům v otázkách společného života žalobkyně a jejího manžela lze předpokládat, že manželé nežijí skutečným manželským životem a manželství bylo ze strany žalobkyně uzavřeno pouze účelově s cílem získat povolení k přechodnému pobytu. Při hodnocení důkazů správní orgán I. stupně vycházel z čl. 35 Směrnice 2004/38/ES, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. V závěru odůvodnění se správní orgán I. stupně zabýval přiměřeností dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně podle § 174a zákona o pobytu cizinců. Shledal, že rozhodnutím nebude nepřiměřeně zasaženo do soukromého nebo rodinného života žalobkyně, neboť tvrzená existence rodinných vazeb žalobkyně na občana České republiky nemá ve skutečnosti reálný podklad. Žádné další vazby na občany České republiky žalobkyně

nemá. Žalobkyně má rodinné vazby v Polsku, kde žijí její dva synové, a kde žalobkyně také v minulosti pobývala.

V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně namítala v podstatě shodné skutečnosti jako v podané žalobě.

Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítnul a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný se ztotožnil se skutkovými zjištěními a právními závěry učiněnými správním orgánem I. stupně. Konstatoval, že výsledky žalobkyně a jejího manžela byly provedeny podrobně, kladly důraz na otázky ohledně seznámení, společného soužití, plánování svatby a okolností běžného života. Žalovaný uvedl, že skutkové závěry o účelově uzavřeném manželství plně odpovídají podkladům, ze kterých vycházel správní orgán I. stupně, obsahově se shodují s protokoly o výsledku žalobkyně a jejího manžela, jejich hodnocení je logické. Rozpory mezi manžely jsou zásadní a týkají se podstatných okolností a momentů jejich života. I výsledek pobytové kontroly svědčí o tom, že manželství bylo uzavřeno účelově. Otázky kladené správním orgánem I. stupně byly jednoduché, srozumitelné a nekomplikované. Žalobkyně a její manžel se neshodli na okamžiku seznámení, žalobkyně tvrdila, že se seznámili v Polsku, v městě Jastrzebice kolem 5. 5. nebo 6. 5. 2014 v parku, manžel žalobkyně si nevzpomněl na rok seznámení, pouze uvedl, že se potkali před obchodem v Polsku. Před uzavřením manželství podle žalobkyně nebydlela s P.Ž. ve společné domácnosti, setkávali se o víkendu u přítelkyně L.. P.Ž. uvedl, že žili ve společné domácnosti 14 dní v domě, který rekonstruoval. Ohledně vybavení a polohy bytu, kde měla žalobkyně s manželem sdílet společnou domácnost, nebyla žádná shodná odpověď. Není pochyb o tom, že manželství podle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, uzavřeno bylo, ale s přihlédnutím ke všem důkazům, zejména k výpovědi žalobkyně a jejího manžela, dospěl správní orgán I. stupně zcela správně k závěru, že manželství bylo uzavřeno účelově s ohledem na vydání povolení k přechodnému pobytu žalobkyni. Žalovaný odkazoval na § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců a na čl. 38 Směrnice č. 2004/38/ES. Tvrzená existence rodinných vazeb žalobkyně na manžela nemá dle žalovaného reálný podklad a nebylo prokázáno, že by manželství plnilo společenskou funkci.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je správní soudnictví ovládáno, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Klíčovou otázkou v dané věci je posouzení, zda manželství žalobkyně s Petrem Žáčkem bylo uzavřeno účelově.

Pro posouzení věci jsou relevantní následující ustanovení zákona o pobytu cizinců:

Podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce společně s občanem Evropské unie, je povinen požádat policii o povolení k přechodnému pobytu. Žádost je povinen podat ve lhůtě do 3 měsíců ode dne vstupu na

území.

Podle § 87b odst. 2 zákona o pobytu cizinců *k žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu je rodinný příslušník povinen předložit náležitosti podle § 87a odst. 2, s výjimkou náležitosti podle § 87a odst. 2 písm. b), doklad potvrzující, že je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, a jde-li o cizince podle § 15a odst. 1 písm. d), také doklad potvrzující, že je nezaopatřenou osobou.*

Podle § 87e odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost zamítne, *jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k přechodnému pobytu na území, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.*

Výkladu pojmu „*pokud účelově uzavřel manželství*“ se věnuje početná judikatura krajských soudů a Nejvyššího správního soudu, zejména lze odkázat na rozsudky tohoto soudu ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 As 78/2006-64, ze dne 13. 4. 2010, č. j. 1 As 23/2010-77, ze dne 31. 8. 2012, č. j. 5 As 104/2011-102, či ze dne 2. 10. 2013, č. j. 1 As 58/2013-43 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz). S ohledem na závěry prezentované ve zmíněných rozsudcích lze uvést, že ze zákona má žadatel jako rodinný příslušník občana EU nárok na vydání povolení k přechodnému pobytu (§ 87b zákona o pobytu cizinců), pokud správnímu orgánu předloží zákonem požadované doklady včetně oddacího listu. Nicméně jestliže má správní orgán pochybnosti o správnosti či věrohodnosti údajů žadatelem uváděných, je jeho úkolem zjistit, zda v daném konkrétním případě nedochází k obcházení zákona např. tím, že manželství s občanem Evropské unie uzavřel žadatel účelově. Protože otázka účelového uzavření manželství je primárně otázkou skutkovou, disponuje správní orgán v řízení specifickým oprávněním zakotveným v § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, jež má sloužit k tomu, aby mohly být náležitě objasněny všechny rozhodné skutečnosti, z nichž lze usoudit na to, zda v daném případě nedošlo k obcházení zákona o pobytu cizinců právě tímto způsobem.

V tomto směru postupoval správní orgán I. stupně v intencích závěrů obsažených ve shora citované judikatuře, zcela správně se zaměřil na zjišťování skutečností, z nichž lze dovodit úmysl obcházet zákona uzavřením účelového manželství s cílem získat pobytové povolení, jak o nich pojednává Rezoluce Rady ze dne 4. 12. 1997 o opatřeních, která je třeba přijmout pro potírání účelových manželství, stejně jako Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES. Za účelem obstatat si dostatek relevantních informací k uzavření sňatku a soužití žalobkyně s Petrem Žáčkem správní orgán I. stupně vyslechl jak žalobkyni, tak jejího manžela, a Policií ČR byla provedena pobytová kontrola na adrese udávaného společného bydliště.

Úkolem správního orgánu I. stupně bylo, aby protokoly o výpovědích žalobkyně a jejího manžela vyhodnotil dle zásad pro zjišťování skutkového stavu zakotvených ve správním řádu. Provedené důkazy měl pak hodnotit v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, jež je zakotvena v § 50 odst. 4 správního řádu, když skutkové závěry musí vyplynout z racionálního myšlenkového procesu odpovídajícího požadavkům formální logiky, v jehož rámci bude důkladně posouzen každý z provedených důkazů jednotlivě a zároveň budou veškeré tyto důkazy posouzeny v jejich vzájemné souvislosti.

Soud má za to, že skutkové závěry o účelově uzavřeném manželství plně odpovídají podkladům, které měl správní orgán I. stupně v danou chvíli k dispozici, vycházejí z nich po vzájemném porovnání a zhodnocení obsahu výpovědi žalobkyně a jejího manžela, jsou logické, zcela korespondují s obsahem obou protokolů ze dne 1. 7. 2015. Soud se pak plně ztotožňuje s hodnocením rozdílů, jak je jednotlivě ve svém rozhodnutí zdůraznil správní orgán I. stupně a po něm i žalovaný a v tomto směru si dovolí na rozhodnutí správních orgánů odkázat. Soud nepřisvědčil žalobkyni, že hodnocení správních orgánů bylo zaměřené pouze na nezásadní rozdíly ohledně skutečností, které si žalobkyně a její manžel mohli pamatovat každý jinak. I podle soudu nebyly rozdíly ve výpovědích žalobkyně a jejího manžela jen banální, jejich výpovědi se rozcházely, pokud šlo o okolnosti jejich seznámení, návštěv žalobkyně manžela před svatbou či společného bydlení před plánovaným sňatkem. U těchto momentů partnerského života se dá předpokládat, že takové významné mezníky fungujícího partnerského vztahu si dva lidé, kteří svůj vztah následně stvrdí manželstvím, pamatují, zvláště pokud se k nim vyjadřovali po uplynutí nikoli dlouhé doby. I chybné uvedení data narození žalobkyně manželem při výsledku nebudí dojem, že manželství nebylo účelově uzavřené. Hluboké rozpory byly shledány, když měli manželé popsat společně obývaný byt, kdy žalobkyně uvedla jiný popis, rozlohu, jiné číslo i patro bytové jednotky než její manžel. Ohledně výdajů na domácnost a příjmu manžela shoda také nebyla shledána. Žalobkyně u svého manžela neuvedla jeho zdravotní problémy se slinivkou, i když z výpovědi manžela je zřejmé, že tato nemoc do jeho života významně zasahuje. Soud proto uzavírá, že správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a nebyly proto povinny provádět další výslech manželů. Soud nepřijal argumentaci žalobkyně, že manžel trpí zhoršenou poruchou paměti, neboť tuto skutečnost při výsledku jako svou zdravotní obtíž neuvedl. Argumentaci žalobkyně, že nesrovnalosti ve výpovědích mohly být způsobeny tím, že žalobkyně dostatečně neporozuměla kladeným otázkám vzhledem k její nedostatečné znalosti českého jazyka, soud neshledal důvodnou. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, z protokolů o výsledku nevyplývalo, že by se žalobkyně domáhala upřesnění či zopakování otázky pro její neporozumění. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně souhlasila s tím, aby byl výslech proveden v českém jazyce. V předvolání k výsledku ze dne 10. 6. 2015 byla správním orgánem I. stupně poučena, že v případě neznalosti českého jazyka má právo na tlumočníka. Toto právo žalobkyně nevyužila. Neexistuje také žádná indicie o tom, že by měla žalobkyně problém na položené otázky odpovědět, nebo nesouhlasila s tím, jak byly její odpovědi do protokolu zaznamenány.

Pokud žalobkyně namítala rozpor napadeného rozhodnutí s § 174a zákona o pobytu cizinců, soud konstatuje, že zamítnutím žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu nedošlo k nepřiměřenému zásahu do rodinného či soukromého života žalobkyně a jejího manžela. Lze souhlasit se správním orgánem I. stupně, že zájem žalobkyně na ochraně rodinného života nemá přednost za situace, kdy její manželství s P.Ž. je pouze účelovým svazkem a žádný osobní a rodinný život spolu nevedou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2015, č. j. 6 Azs 32/2015-30). Rozhodnutí správních orgánů tak do jejich rodinného či soukromého života nikterak zasáhnout nemůže.

Ke zpochybnění výsledku pobytové kontroly žalobkyně neuvedla žádné konkrétní důkazy, které by prokazovaly společné soužití obou manželů v předmětném bydlíšti. Nadto je třeba konstatovat, že všechny rozhodné skutečnosti měla žalobkyně především přednést

a předložit již správnímu orgánu I. stupně.

Soud pro nadbytečnost neprováděl výslech žalobkyně ani jejího manžela, neboť podrobný výslech obou manželů byl proveden ve správním řízení.

Na základě přezkoumání v rámci žalobních bodů tak nebylo shledáno napadené rozhodnutí nezákonné, netrpí ani vadami, pro které by je soud musel zrušit z úřední povinnosti, soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ani žalovaný nevyslovili s takovým postupem ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 31. července 2017

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu